

เทศน์อบรมฆราวาส ณ กุฎีหลวงตา สวนแสงธรรม

เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

“เด็ดหัว” ฟังซิ..แม่แต่ฆราวาสเขายังไม่กล้าพูด

วันนี้ก็ไปเทศน์ที่มหาวิทยาลัยกำแพงแสนตั้งชั่วโมง ๖ นาที เทศน์นานอยู่ เทศน์มันเหนื่อยก็เลยหยุด เขาบอกว่าตั้งชั่วโมง ๖ นาที นานอยู่ ถ้าเทศน์ธรรมดาเนี่ยมันก็นานบ้างพอสมควร ถ้าเทศน์มีเรื่องมีอะไรแล้วไม่นานนะ การเทศน์นี้แล้วแต่เหตุการณ์ที่มันหนักมันเบาแค่ไหน ถ้าธรรมดาๆ มันก็ไปธรรมดา ถ้าสมควรจะเน้นจะหนักนี่ก็ออกเรื่อย ๆ จากนั้นไปกำแพงแสนก็ชั่วโมงพอดี ขากลับมาก็ชั่วโมงพอดี แต่เรามีรถนำนะ ถ้าไม่มีรถนำก็ช้ากว่านั้น แต่เรามีรถนำ อย่างไฟเขียวไฟแดงนี้ผ่านเลย ๆ ก็พอดีชั่วโมง ไปชั่วโมง มาชั่วโมงพอดีเลย

รถเรามีรถนำแล้วผ่านไป ๆ ทั้ง ๆ ที่เป็นไฟเขียวที่เขาจะมาได้ก็ต้องหยุดคอยเรา ก็อดคิดไม่ได้นะเรา เรานี้มันเอารถเอาเปรียบมนุษย์เกินไป เนอะมันเป็นนะ แต่ความจำเป็นมีก็ขึ้นไปอย่างนั้นแหละ เรื่องขัดมันขัดอยู่นะเรื่องใจนี้ เอารถเอาเปรียบเขาเกินไป ไฟเขียวปั๊บแทนที่เขาจะไปได้ ก็พอดีเป็นไฟแดงของเราที่จะหยุดกลับผ่าน นี้ดูอยู่ตลอดนะ

อะไรก็ตามเมื่อไม่มีธรรมเข้าแทรกแล้ว อย่างน้อยไม่ค่อยเป็นผลดี มากกว่านั้นไม่มีผลนอกจากความเสียหาย ความรู้เหล่านี้เป็นความรู้ของกิเลสที่มันบึ้ง ๆ ไปเรื่อย เรียกว่ากิเลสมันมีรถนำ มันบึ้งไปเลย เราไฟเขียวไฟแดงมันก็ต้องได้รอ ให้กิเลสมันผ่านไป ๆ ทีนี้กิเลสมันไม่มีน้อยที่นี้ กองทัพนี้ผ่านไปแล้ว กองทัพหลังมาอีก สุดท้ายเราก็มีแต่จอดแจกันอยู่อย่างนั้น เพราะไม่หมดขบวนของกิเลสผ่าน คิดอย่างนั้นซิดคิดบ้าง คือกิเลสมันมีกำลังมาก ไม่มีการยับยั้งไม่ฟังเสียงใคร มันจะบึ้งไปตามเรื่องของมันเรื่อย เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนั้น

อย่างวิชาทางโลกก็เหมือนกัน เรียนมาได้มากได้น้อยเท่าไร เป็นเครื่องส่งเสริมทีฆิฆานะความประพฤติหน้าที่การงานให้เหลวแหลกแหวกแนวไป โดยอาศัยอำนาจแห่งการศึกษามาของกิเลสนั่นแหละ เพราะฉะนั้นมันถึงมีแต่ไฟเขียวเรื่อย พวกอรรถพวงธรรมเราไม่มีแล้วก็มีแต่จอดแจกันอยู่ นั่น ทั้ง ๆ ที่เป็นไฟเขียวควรจะไปได้ แต่กิเลสผ่านได้หมด ไฟ

เขี้ยวไฟแดงพวกเขารอให้รถนำนี้ผ่านไปเสียก่อน เสร็จแล้วเขาถึงจะผ่าน แต่เรื่องกิเลสมันไม่สนใจว่าใครจะรออยู่เท่าไร มันผ่านของมันตลอด เป็นอย่างนั้นนะเดี๋ยวนี้ พวกเรานี่พวกผ่านตลอด เข้าใจไหม ถ้าเป็นทางกิเลสแล้วผ่านกันตลอด ไม่มีวันมีคืน เอาตายเข้าว่าเลย นิมนต์พระมากุสลาอย่าไม่รู้เจ้าของตายแล้ว ยังจะผ่านตลอดไปอีก เห็นไหมละ

เรื่องของโลกล้วน ๆ ก็คือเรื่องของกิเลสล้วน ๆ เพื่อให้รับกันกับกรรม จึงต้องพูดว่าเรื่องโลกล้วน ๆ นี้ คือเรื่องของกิเลสล้วน ๆ ทำงานบนหัวใจคน ตลอดกิจกรรมารยาท การแสดงออกมีแต่กิเลสบงการ ๆ จึงมีแต่ไฟเขี้ยวตลอด ๆ ไฟแดงเพื่อหักห้ามตัวเองไม่มีในวงของกิเลส วงธรรมก็เป็นฝ่ายแพ้ เปิดไฟเขี้ยวจ้า ๆ นี้ก็ไปไม่ได้ ๆ ควรจะไปได้อยู่ แต่มันสู้กิเลสไม่ได้ก็ต้องหยุด เป็นอย่างนั้นนะ พวกกันพิจารณานะเรื่องอย่างนี้ มันเป็นธรรมดาหมั่นแหละ มองไปไหนก็เป็นธรรม นอกจากจะเอามาพูดหรือไม่พูดเท่านั้น ธรรมแทรกไปทุกแห่งทุกหน จะมีตั้งแต่กิเลสมีรณำอย่างเดี่ยวหรือ ธรรมก็มี

มันเป็นเข้าในวัดในวาในพระในเณรเวลานี้กิเลส มีแต่ไฟเขี้ยวของกิเลสบุกนั้นบุกนี้ ก่อเรื่องนั้นก่อเรื่องนี่ขึ้นมา มีแต่ไฟเขี้ยวของกิเลส มันเป็นไฟเขี้ยวตลอด ไม่มีไฟแดงให้ฝ่ายความดีงามทั้งหลายผ่านไปได้เลย ให้มีแต่เรื่องของกิเลสเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปหมด ไปที่ไหนเลอะ ๆ เทอะ ๆ นี่มันจะก่ออะไรขึ้นอีกฟังซิ ว่า “ธนาการสงฆ์” ธนาการเลี้ยงมันมีมาที่ไหนเรื่องพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้านะ

พระพุทธเจ้าตำหนิเงินทองข้าวของมามากน้อยเพียงไรก็เห็นอยู่ในธรรมวินัย แล้วไหนยังจะมาส่งเสริมยกขบวนเป็นสงฆ์ขึ้นมา ตั้งธนาการสงฆ์ขึ้นมา ก็เท่ากับเหยียบหัวพระพุทธเจ้าผู้ทรงบัญญัติห้ามการเงินการทองละซิ มันก็เห็นอยู่ที่นี่ ธรรมวินัยก็เห็นอยู่ที่นี่ มันดูเมื่อไรไฟแดง มีแต่มันจะไปทำเดี่ยวพวกนี้ เปิดเป็นไฟเขี้ยวตลอด มันไม่มีธรรมมีวินัยเลย กลายเป็นหน้าด่านไปหมด กวนบ้านกวนเมือง คือพระของเราที่ไม่มีธรรมมีวินัยในตัวนั้นแหละ

ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักธรรมหลักวินัย ได้รับความกระทบกระเทือนจากเปรตจากผีผู้ก่อกวนชาติบ้านเมืองในเพศของพระนี่ละ เวลานี้กำลังมาก ก่อขึ้น ไปหาโฆษณาไปทุกแห่งทุกหนตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาหาเด็ก อย่าว่าแต่พระเลยนะ ฟาดไปถึงฆราวาสญาติโยมเด็กผู้ใหญ่โฆษณาชวนเชื่อไปหมด ขอตั้งธนาการสงฆ์ ๆ ออกไปหมดทุกทิศทุก

ทาง ประกาศหน้าด่านไปเลยนะ โห มันไม่มีธรรมวินัย ธนาการสงฆ์ ตั้งแต่พระที่ต่อต้าน หมายเกี่ยวกับการเงินการทองเวลานี้มันก็ทนดูกันไม่ได้แล้ว ยังจะมาตั้งธนาการสงฆ์ขึ้น มาอีกก็เท่ากับเหยียบหมดเรื่องศาสนาจะไม่ให้มีอะไรเหลือเลย

ที่พระเราทำอยู่ทุกวันนี้ถูกต้องตามธรรมวินัยที่ไหนเกี่ยวกับเรื่องการเงิน ก็ทนดูกัน อยู่อย่างนั้น ก็เป็นมาอย่างนี้จะว่ายังไง เห็นกันอยู่ ธรรมวินัยก็กางอยู่มันไม่ฟังเสียง ไม่ทำตาม เป็นอยู่นี้ ก็ทนดูเอา คราวนี้จะมาตั้งธนาการสงฆ์ขึ้น พระจะเป็นผู้ทำหน้าที่การเงิน การทอง มีอำนาจบาตรหลวงในธนาการสงฆ์ขึ้นมา พระก็เป็นเจ้าหน้าที่อันใหญ่โตโรฐาน ป่าๆ ถิ่นๆ มาวางอำนาจไว้เหยียบพระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ในธนาการสงฆ์นั้น แหละ นั้นฟังซินะ

มันผิดมันถูกยังไงๆ เห็นอยู่ทุกคน คัมภีร์วินัยเรียนมาทุกคนเห็นอยู่ พุดไม่ได้ยังไง ตั้งแต่ผู้มันทำแบบหน้าด่านมันก็ยังทำได้ เราไม่ใช่หน้าด่านเราทำไมจะพุดไม่ได้วะ ก็เรา พุดตามหลักธรรมหลักวินัยนี้ อันนั้นมันมีหลักมีเกณฑ์ที่ไหน มันไม่มี มันหน้าด่านทำเอา เฉยๆ มันกำลังด้านมากนะ เวลานี้พระกำลังกวณบ้านกวนเมือง กวนชาติกวนศาสนาให้ แหกเหลวไปหมด ฟัน้องทั้งหลายให้ทราบนะ โห เลวมากทีเดียว เราเทศพระด้วยกันมอง หน้ากันไม่ได้ว่างั้นเลย มันไม่ทำในสิ่งที่พระพุทเจ้าให้ทำ แต่แหวกไปทำสิ่งที่พระพุทเจ้า ทรงห้ามไม่ให้ทำ

ในพระวินัยนี้มีทั้งต้นบัญญัติ มีทั้งอนุบัญญัติ นี่ดูมาหมดแล้วนี่นะ ต้นบัญญัติตัด ขาดเรื่องเงินเรื่องทองไม่ให้มายุ่งเลย ขาดสะบันไปเลย เป็นภัยต่อการบำเพ็ญสมณธรรม ของพระ นั้นฟังซิ พระพุทเจ้าตัดขาดหมดเลยพุทบัญญัติ โย ปน ภิกขุ ชาตुरुปรชต์ อุกคณฺหะย วา อุกคณฺหาเปยฺย วา อุนิภฺขิตฺตํ วา สาทิเยยฺย นิสฺสคฺคิยฺ ปาจิตฺตียํ นี้ เป็นต้นบัญญัติ

ภิกษุรูปใดรับเงินและทองเองก็ดี ให้เขาเก็บไว้เพื่อตนก็ดี เป็นนิสสัคคิยฺ ของนั้น ต้องเสียสละออกไป เจ้าของแสดงอาบัติปาจิตตียฺ เป็นอาบัติแล้ว นั้นบอกไว้แล้วอย่างนี้ นี้ ต้นพุทบัญญัติห้ามไม่ให้พระสงฆ์เกี่ยวกับเงินกับทองเลย นี่พุทบัญญัติสวดอยู่ในปาฏิ โมกข์ทุกอุโบสถ มีหรือไม่มีธรรมวินัย เห็นอยู่ทุกคนบรรดาพระที่บวชมาร่วมอุโบสถสังฆ กรรมไม่เห็นอันนี้ไม่ได้ เป็นพระวินัยของพระ เห็นอยู่อย่างนี้ นี้ละบัญญัติต้น

ครั้นต่อมาบรรดาผู้มีศรัทธาเคารพเลื่อมใสทุกชั้นทุกภูมิตั้งแต่มหากษัตริย์ลงมา มาขอบวชในพุทธศาสนาชาติชั้นวรรณะมันก็ต่างกัน ทุกสิ่งทุกอย่างมีหยาบมีละเอียด ทีนี้ กษัตริย์ออกมาบวชจะให้ทำเหมือนประชาชนทั่วๆ ไป เหมือนตาสีตาสาดตามท้องนาอย่างนี้ มันก็ลำบาก เมณฑกเศรษฐีเป็นปู่ของนางวิสาขาไปขอความผ่อนผันจากพระพุทธเจ้า ขอให้ทรงอนุญาตผ่อนผันลงในการตัดขาดเรื่องเงินเรื่องทอง ทั้งเก็บไว้ด้วยตนเองก็ดี ทั้งคนอื่นเก็บก็ดี ห้ามเด็ดขาด ขอให้ลดหย่อนผ่อนผันลง ให้คนอื่นเก็บไว้ให้บ้าง เก็บไว้เพื่อท่าน จะต้องการอะไรก็ให้ไปเอาของจำเป็นที่ท่านต้องการนั้นมาถวายพระ

เมณฑกเศรษฐีขอผ่อนผันพระพุทธเจ้า พระองค์จึงทรงผ่อนผัน ยังเห็นไว้ด้วยนะ ผ่อนผันแล้วก็ยังเห็นไว้อีกด้วย คือผ่อนผันว่าให้ผู้อื่นเก็บแทนได้ แต่ให้ยินดีในกับปิยะที่ของนี้จะไปซื้อไปแลกเปลี่ยนมาเท่านั้น ไม่ให้ยินดีในเงินและทอง ถ้ายังยินดีนี้ปรับอบัติอีกโน่นฟังซิ ถึงอนุโลมผ่อนผันแล้วยังมีปรับไว้อีก มีข้อเห็นไว้อีก นี่ละที่มีผ่อนผันนี้มันทำให้จุ่นจ้านอยู่ทุกวันนี้ จนไม่มีความหมายเลยพระวินัยข้อนี้ แหกเหลวไปหมดมานมนานสักเท่าไรพี่น้องทั้งหลายก็เห็นกัน นี่พระวินัยมีอย่างนี้จะว่ายังไง ผู้ปฏิบัติตามหลักธรรมวินัยมีอยู่ ท่านปฏิบัติมาตลอด เพราะฉะนั้นจึงเข้ากันไม่ได้ซิ คนหนึ่งรักษาอยู่ คนหนึ่งมาทำลายมันเข้ากันได้ยังไง มันก็แตกกัน เป็นนิกายนั้นนิกายนี้เข้าไปละซิ จะทำให้แตกอีกนะ ผู้หนึ่งรักษาผู้หนึ่งทำลาย

เดี๋ยวนี้จะมาสั่งสมเงินสั่งสมทองเหยียบย่ำพุทธศาสนาเข้าไปอีก จะตั้งธนาคารสงฆ์ขึ้นมา มันก็ยิ่งไปใหญ่แล้ว พระพุทธเจ้าทรงว่าอย่างนั้นแล้วมาตั้งธนาคารสงฆ์ขึ้นมาในแดนไทยของเรา มันฟังได้ไหม พิจารณาซิ ตั้งแต่รับไว้เพื่อบุคคลๆ นี้ก็เป็นการอนุโลมผ่อนผันเต็มที่แล้วว่าให้คนอื่นรับแทนได้ ใช้ในกิจการที่จำเป็นเท่านั้น ก็มีไว้เฉพาะๆ นี้ก็ทรงผ่อนผันพอเหมาะพอดีแล้ว แล้วจะลุกลามไปที่ไหนอีก ขนาดเหยียบหัวพระพุทธเจ้า ให้แหกไปหมดเลย โดยตั้งธนาคารสงฆ์ขึ้น พระก็จะเข้าไปทำงานในธนาคารสงฆ์ เป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงในเงินในทองยิ่งกว่าอรรดกว่าธรรม ธรรมไม่สนใจเลย จะสนใจแต่เงินแต่ทองเท่านั้น บวชมาเพื่อเงินเพื่อทองเท่านั้น ไม่ได้บวชมาเพื่ออรรดเพื่อธรรม มันเข้ากันได้หรือกับพระที่บวชมาเพื่ออรรดเพื่อธรรม ฟังซินะ มันมีอยู่ ขึ้นแล้วเวลานี้ ประกาศลั่นทั่วไปหมด มีแต่พระใหญ่ๆ ดินเหนียวติดหัวแล้วว่าตัวมีหงอนละซิ ประกาศทั่วไปหมด ไปที่ไหนๆ ก็ประกาศ ขอตั้งธนาคารสงฆ์ๆ โฆษณาชวนเชื่อไปหมดทุกหย่อมหญ้าเวลานี้ เอาอะแนนเสียงมาก

จะเอาคะแนนเสียงมากมาลบความจริง ก็เท่ากับเอาธนบัตรปลอม มีที่หมิ่นที่แสนที่
ล้านๆ ใบก็ตาม จะเอามาลบบัตรจริงฟังซิ ธนบัตรจริงคืออะไร พุทธบัญญัติที่ทรง
บัญญัติไว้แล้วนี้เป็นความจริง พระสงฆ์ผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรมกราบไหว้บูชาตลอดมาเป็นขวัญ
ตาขวัญใจไม่เคยฝ่าฝืน อันนี้ฝืนเข้ามาอย่างนี้เป็นยังงิงฟังซิ ขนาดรูก้าเข้ามาขนาดนั้นมัน
ก็พอแล้ว เตี้ยนี้ยังจะมาตั้งธนาคารสงฆ์ขึ้นมาอีกมันดูได้ไหม ฟังซิพี่น้องชาวไทยเรา

เราเป็นลูกชาวพุทธ ตามีหุมีดูเอา ใครพูดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อฟังเอา หูเราเคย
ฟังอยู่แล้วนี่ มันเป็นอย่างนั้นจะให้ว่าไง ใครจะลงใจได้ เมื่อทางนี้มันขึ้นมาทางนี้มันก็จะรับ
กันละซิ พุทธบัญญัติว่ายังงิง มันจะขึ้นรับกันตรงนี้ เราไม่ได้บวชมาด้วยพวกเปรตพวกผี
สรณ คัจฉามิ นี่นะ เราบวชมาจาก พุทธ ธรรม สงฆ์ สรณ คัจฉามิ ต่างหาก เราจะกราบ
ไหว้และปฏิบัติตามพระโอวาทที่ทรงบัญญัติไว้แล้ว คือธรรมวินัยนี้เท่านั้น นอกนั้นเราจะไม่
ปฏิบัติตาม มันจะยกเมฆมาก็ยกมา เมฆเหล่านี้ไม่ใช่เมฆเป็น สรณ คัจฉามิ ของเรา เมฆ
ป่าๆ เกื่อนๆ ลูกกลมมาด้วยเมฆอลัชชีหาความละเอียดบ่าบไม่ได้ เราไม่กราบ เราไม่ปฏิบัติ
ตาม ว่าอย่างนี้ละเรา มันจะยกเมฆเอาอำนาจบาตรหลวงมาจากไหนก็ตาม บีบได้บีบร่วง
กายนี้ จะเอาเราไปฆ่าเราก็ยอมตาย แต่เราไม่ยอมถอยถึงเรื่องการคัดค้านตามพุทธบัญญัติ
นี้ เพราะพุทธบัญญัติมีอยู่ที่นี่ ละต้นเหตุต้นหลักเกณฑ์อยู่ที่นี้ มันจะมาขนาดไหนก็ของ
ปลอมมันไม่ใช่ของจริง ของจริงคือพระธรรมวินัยเท่านั้นที่เป็นศาสดาของพวกเธอทั้งหลาย
แทนเราตกตถาคตเมื่อตถาคตตายลงไปแล้ว ก็บอกอย่างนี้ ไม่ได้บอกว่า ธนาคารสงฆ์นะที่
เป็นสรณะของพวกเธอทั้งหลาย ไม่มีในพุทธบัญญัติ จะให้เรายอมลงใจปฏิบัติได้อย่างไร

มันกำลังลูกกลมนะไฟไหม้ศาสนาจะไม่ให้มีอะไรเหลือ พี่น้องทั้งหลายฟังให้ดี เรา
ฟังไม่ได้แล้วเวลานี้ มันหน้าด้านขนาดนั้นนะพระเรา แหม ด้านสุดขีดเลย ไม่มียางอาย
หลักธรรมหลักวินัยมีเป็นกำแพงกันมันเหยียบไปเลยเชียว หลักธรรมวินัยคือธรรมวินัย
เหยียบไปก็คือเหยียบหัวพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นศาสดาองค์แทน ได้แก่หลักธรรมวินัยนั้น
แหละ มันเลอะเทอะไปหมดแล้วเวลานี้ แหม ดูไม่ได้นะ เอาผ้าเหลืองใส่หัวแล้วอวด
อำนาจบาตรหลวง เอาชื่อเอานามอะไรยศถาบรรดาศักดิ์ ดินเหนียวมาติดหัวว่าตัวมีหงอน
นี่ซิ ผู้ตั้งท่านก็ตั้งเพื่อความดีความชอบให้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ให้มีกำลังใจในการปฏิบัติ
ศาสนา ส่งเสริมศาสนาต่อไป ท่านไม่ได้บอกว่าจะให้มีกำลังใจในการเหยียบย่ำทำลายศาสนานะ
แล้วมันยังมาทำได้ลงคอกอย่างนี้จะว่าไง

พูดจริงๆ บวชมาอุทิศตัวเพื่อพระพุทธเจ้า จึงไม่ยอมลงใจถ้าผิดจากหลักของ ศาสดาองค์เอกที่สอนไว้แล้ว ไม่ลงด้วยนะ คอขาดขาดไปเลย ให้เราอดไม่ได้เลยละ สิ่ง เลวร้ายมันเห็นอยู่นี่ ผิดก็เห็นอยู่นี่จะให้ฝืนใจทำได้ยังไง เอาอำนาจมาเหยียบๆ ได้เราไม่ ว่า เรื่องเกิดเรื่องตายมันอยู่กับรูปร่างอันนี้ละ เอาไปฆ่าโลกไหนเราไม่ได้ว่า แต่หัวใจเราจะ ฆ่าไม่ได้วางั้นเลย หัวใจนี้มอบกับศาสดาองค์เอกอย่างเต็มหัวใจแล้ว ร่างกายนี้ก็มอบกับ กฎอนิจจัง มันจะตายเมื่อไหร่ก็ตาย ใครฆ่าใครไม่ฆ่ามันก็ตาย เราไม่เห็นมีกิล้ามักลัวอะไร กับสิ่งเหล่านี้ อย่างที่วานี้ละ ป่าๆ เกื่อนๆ ขนาดไหนมันก็ได้ยินมาเป็นความจริงแล้วนี่นะ เราก็คงพูดได้ เพราะได้ยินมาอย่างนี้ เราไม่เห็นแต่เราได้ยินที่เขามาเล่าให้ฟัง

เวลานี้พวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมาร พวกจะทำลายทั้งชาติทั้งศาสนานี้แหละ กำลังเดี๋ยวนี้หมายหัว อย่างน้อยหมายหัว แล้วเด็ดหัวทั้งนายกรัฐมนตรีด้วย ทั้งหลวงตาบัว นี้ด้วย จะเด็ดหัว สองตัวนี้เป็นตัวสำคัญด้านทานมัน แล้วก็พระองค์ใดที่ไม่เห็นด้วยแล้ว จะเด็ดหัวมันให้หมด ฟีน้องทั้งหลายฟังซิภาษาพระนะนี้ พระมาพูด เขาได้ยินได้ฟัง เขา เตือนเวลานี้ กำลังเตือนเข้าไปหาฝ่ายเถระผู้ใหญ่ หาดันตอมันเป็นยังงี้พูดอย่างนี้ ทาง กฎหมายก็ผิดแล้วนี้ ทำไมพระแท้ๆ มาพูดอย่างนี้ได้ ฟังซิพิจารณาซิมันเข้ากันได้ไหม หมามันก็ไม่ได้เท่าแบบนี้ละ มันยังรู้จักเจ้าของมันนะหมา นี่ไม่รู้จักเจ้าของเลยว้าเงอ มันกัด ดะไปเลย ใครทำดีจะเด็ดหัวมันทั้งนั้น นอกจากพวกที่ทำความชั่วนี้เสริมหัวมันขึ้น ให้มัน ได้ตั้งร้อยหัวพันหัวคนหนึ่ง ไปหาตุษิมันมีก็หัว มันได้ไหมละ

มันอวดแต่ฤทธิ์แต่เดชของมันด้วยทสิฐิมานะ ที่มาจากความหยาบโผนของมันต่าง หากนี่นะ มันไม่ได้มุ่งอรรถมุ่งธรรมอะไร มุ่งแต่ยศถาบรรดาศักดิ์มีชื่อเสียงเรียงนามเท่า นั้น บวชมาเพื่ออันนี้ ไม่ได้บวชมาเพื่ออรรถเพื่อธรรม แล้วมันดูกันได้อย่างไรผู้มุ่งอรรถมุ่ง ธรรมมีอยู่ เราได้ยินมาอย่างนี้เราพูดตามเราได้ยินมาอย่างนี้ ผิดถูกประการใดได้ยินมา อย่างนี้ก็ต้องพูดอย่างนี้ เอาถ้าว่าเราพูดผิด แล้วพูดมาอย่างไรมันออกจากใคร ไล่เข้าไปซิ อัน นี้เรื่องเด็ดหัวของชาติของศาสนาไปหมดทั้งประเทศไทยเราไม่ใช่หรือคำพูดเช่นนี้นะ ก็นี้ เพื่อช่วยชาติช่วยศาสนา นายก็เป็นผู้นำของชาติ ทั้งศาสนาก็แฝงไปด้วย เป็นผู้อุปถัมภ์ อุปัฏฐากดูแลรักษาความปลอดภัยของศาสนาด้วย พระก็เป็นผู้ปฏิบัติบำรุงศาสนาโดยแท้ ด้วย ทำความเสียหายหรือทำความผิดที่ไหน ทำไมจึงถูกมันว่าเด็ดหัวพวกนี้นะ มันมีก็ หัวมันได้หัวประเภทไหนมามันจึงเห็นหัวพวกนี้เป็นหัวแปลก หัวมันเป็นหัวชนิดไหนวะ

ลองถามมันดูซิ มีก็มีแต่หัวเปรตหัวผีหัวยักษ์หัวมาร มีก็ร้อยก็พันหัวก็โคตรหัวของมันก็มีแต่หัวเปรตหัวผีหัวยักษ์หัวมาร เราจะลงใจมันได้ไหม พิจารณาซิ หัวประเภทนี้จะหัวประเภทเด็ดหัวคนอื่น หัวของตัวมันเป็นยังไง ไม่ได้ดูหัวของตัวบ้างหรือพิจารณาซิ นี่ละให้พิจารณาเสียนะ ถ้าไม่ได้ฟังๆ เสียวันนี้ เราได้ยินมาอย่างนี้เราพูดอย่างนี้ เราไม่เคยกล่าวไม่เคยกล่าวกับสิ่งใด สามแดนโลกธาตุนี้เราไม่มี เราจะพูดตามหลักความจริงล้วนๆ แห่งธรรมทั้งหลายเท่านั้น นอกจากนั้นเราไม่เล่นด้วยเลย

เกิดขึ้นทุกหย่อมหญ้าจะความเลวเวลานี้ มันจะเอาให้จับหายไปหมดทั้งชาติทั้งศาสนา แหมเลวร้ายมากทีเดียวจนฟังไม่ได้เลยเราก็ตี ที่ว่าเด็ดหัวนี้แหม แม้แต่ฆราวาสญาติโยมใครต่อใครธรรมดาก็ไม่กล้าพูดออกมาเพราะมันผิดกฎหมาย นี่มันยังหน้าด้านพูดออกมาได้อย่างไร ฟังซิ เลขขนาดไหนดูเอาซิ

ศาสนาจนจะไม่มีเหลือแล้วต่อไป ค่อยยุบยอบลงไปเพราะอำนาจเหล่านี้เหยียบเอาๆ ความชั่วมีมากมันเหยียบแหลกๆ ไปได้ละ ความดีมีน้อยคนดีมีน้อย ใครทำความดีที่ไหนจะถูกเด็ดหัวหมด จะมีเหลือแต่หัวพวกเปรต คนหนึ่งมันมีลิบหัวก็มีได้หัวพวกเปรตนี้ แต่หัวคนดีมีไม่ได้ถูกเด็ดหมด ก็ยังแต่หัวเปรตนั้นละเข้าใจไหม

วันนี้เทศน์ก็ไม่ได้เอนไปทางพวกนักศึกษาเลยเพราะเวลาไม่พอเหนื่อย เทศน์ทั่วไปก็ไม่พอ กำลังก็เหนื่อยลง ถึงขนาดนั้นก็ตั้งชั่วโมงกับ ๖ นาทีนะ เทศน์วันนี้มันบ่พอกอยู่แต่มันเหนื่อยแล้ว ที่จะเบนเข็มแห่งธรรมเข้าสู่นักศึกษาให้เป็นคติเครื่องเตือนใจในเวลาศึกษาอยู่ก็เลยไม่ได้เทศน์นะวันนี้ เราสู้สึกว่าแป่วใจอยู่เหมือนกัน เวลามันไม่พอ วันนี้ก็เทศน์มาพอแล้วไม่เทศน์อะไรแล้ว นี่มันก็เทศน์มากแล้วนี่ เทศน์มานานแล้วนี่ตั้งแต่มานี่พูดประมาณสัก ๒๐ นาที เห็นจะได้ละมั้งวันนี้ ดุณาฬิกา เพราะเทศน์มาก็เหนื่อยพอแล้วมากพอแล้วเหนื่อย โอ นี่เขายังนิมนต์ให้มาเทศน์เดือนมีนา ให้มาเทศน์ที่กรุงเทพฯ บอกรึไม่มา บอกรึยังงี้เลยวันนี้บอกเลย

ถ้าหากว่ามีกิจการในช่วงที่เรามาจะมึงงานอื่นใดที่เข้ามาแทรกนั้น ถ้าควรรับได้เราก็รับ แนะเราก็พูดมีข้อแม้อีก ไม่มีอะไรเลยจะให้เราโดดมาเทศน์แล้วเรากลับไปเราไม่มา เราก็ได้ประกาศไว้เรียบร้อยแล้ว เพราะธาตุชั้นนี้ไม่เหมือนแต่ก่อน เราจะไปให้เท่าที่จำเป็นๆ เราบอก ถ้าทั่วๆ ไปอย่างแต่ก่อนไม่เอาแล้ว ช่วยชาติก็จริงแต่ธาตุชั้นนี้ของเรามันไม่

ได้ฟังเสียงคำว่าช่วยชาติหรือไม่ช่วยชาติ มันฟังแต่เรื่องของมัน ที่จะก้าวเดินไปตามวัยของมันเท่านั้น เมื่อเป็นอย่างนั้นเราก็ต้องฟังซิ ไม่ฟังธาตุฟังชั้นต้องฟังทีเดียวไม่มีเหลือแหละ

วันนี้ก็สอนเรื่องภาวนาบ้างเล็กน้อย โอ๊ย น่าสงสารที่จิตใจไม่มีหลักมีเกณฑ์เลยนี้ เสียมากนะ ตัวที่จะก้าวเดินต่อไปแต่ไม่มีหลักมีเกณฑ์ โลโลกโลกมาฉันท โลโลกโลกอยู่ก็ฉันทนั้น แล้วไปก็ฉันทนั้นอีก เป็นแบบโลเล หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ก็มีแต่ความทุกข์ คนหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้มีแต่ความทุกข์ จะให้มีความสุขไม่มี ผู้มีความสุขไม่ว่าทางโลกทางธรรมต้องมีหลักมีเกณฑ์ การปกครองเหยาเรือนของตัวเอง การเสาะแสวงหาสมบัติ การจับการจ่ายต้องให้มีหลักมีเกณฑ์เอาไว้ จ่ายขนาดไหนสมควรยังงี้ ไม่จ่ายยังงี้ต้องมีภูมิเกณฑ์ แล้วการจ่ายนี้จ่ายยังงี้บ้าง ต้องพิจารณาพลิกแพลงเปลี่ยนแปลง เพราะเราเป็นเจ้าของสมบัติที่จะทำประโยชน์แก่ตัวเองและครอบครัวของเรา ทำยังงี้สมบัติเหล่านี้จึงจะเป็นประโยชน์สมเจตนาที่มุ่งหมาย ต้องใช้ความพินิจพิจารณา ไม่ใช่ว่าได้มาอะไรก็ถลุงเลยๆ ให้กิเลสเอาไปถลุงมีเท่าไรไม่พอ หากจนวันตายก็ไม่พอ

กิเลสไม่เคยพอ ใครอย่าเข้าใจว่ากิเลสมันพอนะ ถ้าเป็นธรรมปุบเข้านี้จับปั๊บพอเป็นลำดับลำดับดาพอดิบพอดี ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวายเดือดร้อนและเป็นความทุกข์มากขึ้นเหมือนกิเลสนำตลอดเวลา นะ ถ้ามีธรรมแทรกคนเรา วันนี้ก็ไม่มีอะไรมั่ง มีแต่ให้พรแล้วเลิกกันเท่านั้น หนื่อยมากแล้ว เอ้า ถวายอะไรถวายมา เดียวนี้จะกินก็เหนื่อยแล้วละ อย่าว่าแต่ได้มาแล้วไม่เหนื่อย แม้แต่กินมันก็เหนื่อยแล้วไม่อยากกินแล้ว หลวงตาบัวไปไหนคนแตกฮือๆ แหละ มาแล้วนุ่นนะเรายังหาเงินไม่ได้ ยังหาทองคำไม่ได้มาแล้ว เลยแผ่นกัน ไม่แผ่นเอาจริงๆ นี่ มันก็น่าแผ่นละซิ พอไป ไหนล่ะทองคำ ไหนล่ะดอลลาร์ ไหนล่ะเงินสด ยังงั้นมันก็น่ากลัวซีคน ว่าไหนๆ ตั้งแต่มันยังไม่พอนี้แหละ พอๆ แล้วหยุดเลย ไหนก็ไหนเพื่อพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละเราไม่เอาอะไรเลย พอทุกอย่างแล้ว

ก็เป็นห่วงเป็นใยพี่น้องชาวไทยเราถึงได้บ๊ีกบินอยู่เวลานี้ นะ คือคิดรอบไปหมดจึงได้มาบ๊ีกบิน ถ้าลำพังเจ้าของไปเมื่อไรก็ไม่เห็นขัดข้องอะไร การอยู่กับการไปนี้ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ถ้าเปลี่ยนแปลงก็มีแต่ธาตุชั้นเปลี่ยนแปลงไปนี้ก็ว่าตายเสีย มาเป็น ดิน น้ำ ลม ไฟ เท่านั้นเอง แนะ เปลี่ยนไปไหน จิตจะเปลี่ยนไปไหน แม้แต่ลงในนรกมันยังไม่เปลี่ยนจากความเป็นจิต มันก็เป็นจิต รับความทุกข์แสนสาหัสแต่ไม่เคยฉิบหายไปคือจิตดวงนี้แล้วชักฟอกให้บริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวแล้ว มันจะเอาความทุกข์มาจากไหน นี่ละเห็นประจักษ์

อยู่ในจิตของผู้บำเพ็ญธรรม ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นธรรมคงเส้นคงวาหนาแน่นทำทลายหลักความจริงตลอดเวลา ถ้าทำตามพระพุทธเจ้าแล้วยังใจก็ไม่จม ว่างั้นเลย

นี่ก็ขึ้นมาถึงขั้นจนจะเป็นจะตายก็มีการปฏิบัติตัวเอง จะเป็นจะตายเพื่ออรรถเพื่อธรรม เราไม่ได้เพื่ออย่างอื่นพอที่จะมาเพิ่มกองทุกข์ให้เราได้รับบาปกรรมต่อไปอีก เราไม่มี เราไม่สร้างบาปสร้างกรรม สร้างแต่บุญ ทุกข์ก็ทุกข์ด้วยบุญ ทุกข์ด้วยอรรถด้วยธรรม สร้างไปสร้างมาสุดท้ายมันก็เพิ่มขึ้น ๆ นั้นแหละจะว่าไง ทุกข์ทั้งหลายที่เคยเป็นมาในเวลาบำเพ็ญแทบเป็นแทบตาย ไม่มีใครละอยู่ในป่า มันก็เป็นความหมายขึ้นหมดเลย ในขณะที่สร้างความตายนั่นนะอยู่คนเดียว อยู่ในป่าในเขา ไม่ว่าได้กินวันไหนไม่ได้กินวันไหนบีบบังคับกันตลอดเวลาเพื่อความดี นั้นเห็นไหมละ อดข้าวก็เอา เอาจนกระทั่งต้องเสียถึงขนาดจะตายตอนช่วยชาติบ้านเมืองนี้ เพราะความตะเกียกตะกายเพื่อธรรมทั้งหลายนั้นแหละ

อดข้าวตั้งแต่เริ่มออกปฏิบัติ เห็นว่าการอดอาหารการภาวนาค่อยดี กินอิมหมีพิพมานี่ โอ๊ย ไม่เป็นทำนะ กินอิมเท่าไรการภาวนายังชี้เกียจ สติสตั้งไม่ดีเลย ความชี้เกียจมีมาก ก็เสตัตถหาราคะทั้งหลายเริ่มแสดงตัว เห็นอยู่อย่างงั้นจะว่าไง เมื่อเป็นยังงั้นแล้วจะอนุโลมให้มันเป็นไปได้อย่างงั้นหรือ ถ้าเป็นอย่างงั้นมันก็เหยียบหัวเราละซี แล้วทำใจจะเหยียบหัวมันได้ก็พัดกัน ไม่ให้กิน มันอยากมากให้กินแต่น้อย จากนั้นไม่ให้กิน ก็ทุกข์ละซี คนไม่ใช่คนตายไม่ได้กิน ตั้งแต่สัตว์มันก็ยังหิวยังโหยมันยังอยากกินอาหาร คนทั้งคนทำไมจะไม่หิว มันก็หิว ความหิวก็เป็นทุกข์ เอ้า ทุกข์ก็ทน เวลาให้กินแล้วมันไม่เห็นได้เรื่องได้ราวอะไร กินแล้วนอนก็มาก ความชี้เกียจก็มาก นั่งอยู่ก็หาวนอน ฟังซิ นี่ละผลแห่งการกินมากมันดีที่ตรงไหน นอนก็ไม่อยากลุก ก้าวเข้าสู่ความเพียรเข้าทางจงกรมไม่อยากก้าวขา นี่เห็นไหมกินมากมันเป็นอย่างนี้ ดูมันอยู่ตลอดชิวการฝึกตัวเอง เป็นยังงีเอาพลิกใหม่เปลี่ยนใหม่

นี่ละเหตุที่ได้อดอาหารก็เพราะการทดสอบตัวเอง ทำวิธีไหนที่เคยทำมาแล้ว อดนอนไม่ทราบว่าเป็นคืนไม่นอน อดไปหลายวันเท่าไร ๆ ยิ่งเชื่อยิ่งซำยิ่งมีนศีระชะ ทั้ง ๆ ที่ท่านก็มีในเนสัชชิตุรงค์ ๑๓ ข้อ คือมีอดนอนข้อหนึ่ง ถ้าใครถูกจริตจิตใจกับการอดนอน เราลองมาทำดูมันไม่ได้เรื่องสำหรับเราเอง ทำลงไป ๆ ไม่นอนหลายคืนเท่าไร สมองก็ท้อ อะไรก็

ที่ออกไปตามๆ กันหมด แทนที่สติสตั้งจะคล่องแคล่วว่องไวกลับไม่ได้ อ้าว อย่างงี้มันไม่ได้เรื่องไม่ได้ผล พลิกใหม่ อย่างงั้นนะ

การนอนน้อยก็ดี แต่สำคัญที่ธาตุขันธ์มันกำลังคึกคะนองอยู่นี้ เราจะไปเสริมอาหารเป็นเครื่องส่งเสริมธาตุขันธ์นี้ไม่ได้นะ ให้กินอิมเท่าไรมันก็เสริมกำลังขึ้น แล้วนอนก็มาก ความซี้เกียจก็มาก ราคะตณหาก็เพิ่มก็แสดงให้เห็น มันไม่แสดงในอวัยวะละ มันแสดงอยู่ในภายในจิต ก็เราจะบังคับจิตฝึกกรรมานจิต มันแสดงผิดปกติมันก็รู้ อ้อ ถ้าอย่างนี้ไม่ดี พลิกใหม่อยู่งั้นแหละ ให้กินแต่น้อยๆ ดีแต่มันไม่จุใจ ถ้าอดบั้นนี้มันทิวมาก มันอ่อนเพลียมากๆ การภาวนาดีสติดี มันก็ดีขึ้นนั่นะ สุดท้ายก็อดไปเลย เรื่องผ่องรูสึกว่าไม่อยากมีนะ ตอนไปภาวนาอยู่คนเดียว

ถ้าอยู่กับหมู่เพื่อนผ่อนตลอด เพราะมันอดไม่ได้ เอาเต็มเม็ดเต็มเหนี่ยวไม่ได้ มันเกี่ยวกับหมู่กับเพื่อนครูบาอาจารย์ ท่านเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพวกเรา เราไม่ได้ถูกขันธ์ตีนิมนต์มา เรามาเอง จะให้ท่านเดือดร้อนไฉนยังไง เพราะความประพฤติของเราโกโรโกโส ต้องได้เข้มงวดกวดขันดูแลกัน นี่ละมันเกี่ยวข้องกับหมู่เพื่อนอยู่ ถ้าจะอดอาหาร อดอาหารมันต้องผิดความเพียรอยู่ตลอด อันนี้มันไม่ได้ตลอดนี่นะ ก็ต้องผ่อนเอาอย่างงั้น พอออกจากหมู่เพื่อนไปหยุดเลยไม่เอา เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลย สุดท้ายท้องมันก็เสีย มันไม่มีอาหารย่อย มันก็ย่อยเยื่อบุลำไส้อะไรดั่งที่หมอเขาพูดให้ฟัง สุดท้ายท้องก็เสีย เสียก็ไม่สนใจมีแต่จะเอาธรรมอย่างเดียวๆ ฟัดกันใหญ่เลย จากนั้นมันก็ท้องเสียไปเลย

ตั้งแต่ ๑๖ ปีพรรษาได้ ๑๖ หยุด การขบฉันขบฉันตามเดิม ไม่อดอาหารเหมือนแต่ก่อน อันนี้มันได้เคยเป็นในธาตุในขันธ์เราแล้ว มันก็ถ่ายของมันไปเรื่อยๆ แต่ไม่มาก มันหากถ่ายของมันไปเรื่อยๆ จนกระทั่งอาจารย์หม่อุดมท่านตรวจร่างกายเรา โอ๊ย ท่านอาจารย์ท้องเสียนะ เราก็ไม่สนใจ ปล่อยไปอย่างงั้นละ จนกระทั่งมันหนักเข้าๆ จะตายปี ๒๕๔๐ นี้ ถูกยาหมอน้ำมันถึงได้ฟื้นขึ้นมาช่วยชาติบ้านเมือง แล้วโรคท้องนั้นก็หายขาดเลย ทั้งๆ ที่มันเป็นอย่างรุนแรงไม่น่าจะยังเหลือมาได้เลย มันก็ขาดสะบั้นลงไป เรียกว่าหายขาดเลย ท้องที่เป็นมากๆ

เราก็อัศจรรย์เหมือนกัน โรคท้องขนาดนี้ถ้าเป็นนักเลงก็เป็นนักเลงโต กว่ามันจะตายนี้เจ้าหน้าที่ที่ไปฟัดไปเหวี่ยงกับมันจะตายไปก็ศพก็ไม่ทราบนะ มันไม่ได้ยอมตายง่าย ๆ

นักเลงโต ก่อนที่จะตายต้องพีดกับเจ้าหน้าที่เสียก่อน ดีไม่ดีเจ้าหน้าที่จะตายก็ศพไม่ทราบ จากฝีมือของเสือใหญ่นักเลงโต โรคของเรามันก็เป็นแบบนั้น มันรุนแรงขนาดนั้น แต่ครั้งเวลาฉันยางลงไปแล้วแทนที่มันจะมีการต่อสู้ มีปฏิกิริยาต่อกัน ไม่มี พอฉันลงไปนี่ลดลงฮวบๆ เลย จนเจ้าของก็สงสัยไม่แน่ใจ มันเป็นมาตั้ง ๕๐ กว่าปีมันมาหยุดได้ยังไง แล้วหยุดแบบให้สงสัยคือหยุดไม่มีอะไรโหวดิงเลย ปฏิกิริยาที่จะคัดค้านต้านทานกันกับยานี้ไม่มีเลย นี่มันสำคัญนะ

ถึงกับต้องถามหมอที่เขารักษา โรคนี้มันจะหายจริงๆ เหรอ ทำไมกินลงไปแล้วมันจึงหายวูบๆ ลงไปอย่างนี้ล่ะ มันไม่ใช่หายเพื่อโกหกเหรอ มันเป็นอย่างนี้ไง หมอเขาก็บอกว่าหาย ก็หาย หายจริงๆ เพราะอะไรเอ้าว่ามา เขาบอกว่าโรคชนิดนี้เขาเคยรักษาหายมาเป็นร้อยๆ คน เขาก็มาพิจารณาของเราจิตก็ลง ยอมรับว่าอาการแห่งความเป็นโรคของเรากับผู้ที่หายมาแล้วมันเป็นแบบเดียวกันทุกกระเบียด เราจึงได้ยอมรับกินยาอันนี้ ครั้นกินแล้วมันก็ลดอย่างว่า ยังไม่เชื่อๆ มันก็หายไปๆ จนหมดไปเลย นี่มันหายขาดมาได้ ๓ ปีเต็มแล้วนะ โรคท้องที่เคยรังแกเราอยู่ตลอดเวลาหายขาดสะบั้นไปเลย อัศจรรย์ไหมละโรคอันนี้ จากนั้นก็ขึ้นช่วยชาติบ้านเมืองได้เลย

จึงว่าโรคอัศจรรย์แล้วยากก็เป็นยาอัศจรรย์ เหมือนว่ามียาเทวดาเข้าแทรกอยู่ในนั้น นี่พูดถึงเรื่องท้องมันเสีย เสียมากทีเดียว จนถึงขั้นที่ว่าอยู่ไม่ได้แล้วมีแต่จะไปทำเดี่ยวเดินจากกุฏิมาศาลาก็จะไม่ถึง กุฏิของเรากับมาศาลาไกลที่ไหน จะเดินมาศาลาก็ไม่ถึง เดินจากศาลาไปกุฏิก็ยังไม่ถึง ทางจงกรมยังเหลือแต่ไม่ได้รื้อทิ้งเท่านั้น คือมันไปเดินไม่ได้มันหมดกำลัง ถ้าอยากเดินก็เดินบนกุฏิเล็กน้อย ๒-๓ ตลบหมดกำลังแล้ว แล้วมันก็ฟื้นขึ้นมาได้ขนาดนี้

นี่การฝึกตัวเองฟังซิ มาโกหกท่านทั้งหลายเหรอ เราทำจริงทำจังทุกอย่าง แล้วผลก็เกิดมาอย่างนั้นจริงๆ ด้วยจากการกระทำของเรา หนักผลก็เกิดหนัก ชัดกันจนถึงขั้นจะเป็นจะตาย เอ้าตาย เกิดมาในโลกนี้ไม่มีใครอยู่ค่าฟ้าได้ มันตายด้วยกันนั่นแหละ เขาตายธรรมดา มี เราตายเพื่อความเพียรอยู่ในแนวรบการสู้กับกิเลส เอ้าตายก็ตาย นั่นไปก็ไปอย่างนั้นเสีย มันก็หมุนตัวของมัน เรื่องความพาคความเพียร โถ มันของเล่นเมื่อไร แล้วอยู่ในป่าในเขาเหมือนสัตว์ตัวหนึ่งนะ เขามีความสนุกรื่นเรริงบันเทิงทั่วโลกดินแดน ไร่เรา

อยู่ฝึกกรรมมาซำก็ไม่ได้กิน นอนก็มีแต่บังคับกันเรื่อย ทุกอย่างถูกบังคับๆ ด้วยกรรมฯ
บังคับกิเลสไม่ให้มันโง่หัวขึ้นมาได้เลย มันก็ทุกข์มาก

ทีนี้ก็เพราะอำนาจแห่งความเพียร เพียรไม่ถอย ธรรมก็ก้าวขึ้นๆ หนักแน่นขึ้นๆ
มันก็มีกำลังต่อสู้กับกิเลส กิเลสก็อ่อนลงๆ ทางนี้ก็หนาแน่นขึ้นเรื่อย เป็นที่แน่ใจๆ เป็น
ลำดับลำดับ มันก็ชัดกันเรื่อย เมื่อถึงขั้นมันเกรียงไกรแล้วสติปัญญาที่เรียกว่าธรรม สติ
ธรรม ปัญญาธรรม เกรียงไกรแล้วนี้ ความคล่องแคล่วว่องไวของสติปัญญานี้มองไม่ทัน
นั่นเห็นไหมละ กิเลสออกช่องไหนๆ ทันทันๆ ฆ่ากันได้ทันทีๆ ซึ่งแต่ก่อนไม่เคย แต่เวลา
ถึงขั้นมันพอตัวของมันแล้วมันทันทันหมด นี่แหละการปฏิบัติตัวเอง จนกระทั่งก้าวเข้าสู่สติ
ปัญญาอัตโนมัติ ความเพียรเป็นเองตลอด ไม่ต้องบังคับกันเลยเรื่องความเพียร เป็นโดย
อัตโนมัติ ฆ่ากิเลสไปโดยอัตโนมัติ นี่ถึงขั้นฆ่ากิเลสอัตโนมัติมันก็ฆ่าของมันอย่างนี้

แต่ก่อนมีแต่กิเลสทำลายเราโดยอัตโนมัติตลอดเวลา คนทั่วโลกสัตว์ทั่วโลกมีแต่
กิเลสทำลายจิตใจให้บอบช้ำ ได้รับความทุกข์ความลำบากอยู่ตลอดเวลา ด้วยอัตโนมัติของ
มันทำงานเอง เออะอะกิเลสออกแล้วๆ ตา หู จมูก ลิ้น กาย สัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งใดกิเลส
เกิดแล้วๆ เป็นอัตโนมัติของมัน เราก็ไม่รู้ว่ากิเลสเป็นอัตโนมัติ แต่เวลาสติปัญญาขึ้นแก้กัน
ได้แล้วมันก็รู้ อ้อ เมื่อธรรมเข้าถึงขั้นอัตโนมัติแล้วมันก็เหมือนกิเลสเป็นอัตโนมัติบนหัวใจ
สัตว์ บีบบีบไฟตลอด ทีนี้เวลาธรรมมีกำลังแล้วมันก็บีบบีบไฟกิเลสเป็นอัตโนมัติ จนกระทั่ง
กิเลสตัวไหนโผล่ขึ้นมาขาดสะบั้นๆ จนกระทั่งไม่มีกิเลสเหลืออยู่ภายในจิตใจเลย เพราะ
ขาดสะบั้นไปหมด ด้วยอำนาจแห่งสติปัญญาที่เกรียงไกร มองไม่ทันความรวดเร็ว

หนักขนาดไหนทุกข์ขนาดไหนก็ยอมรับว่าทุกข์ แต่ไม่สนใจในทุกข์อันนี้สนใจแต่ชั้ย
ชนะ เหมือนนักมวยเขาต่อยกันบนเวที เขาไม่ได้สนใจความเจ็บปวดแสบร้อนยิ่งกว่าชั้ย
ชนะนะ อันนี้พึดกับกิเลส กิเลสกับธรรมอยู่บนหัวใจ หัวใจเป็นเวที กิเลสกับธรรมพึดกันอยู่
นั่น สติปัญญาเป็นเจ้าของคอยดูแล ชัดกันๆ สุดท้ายกิเลสพังหมด เมื่อกิเลสพังไปหมด
แล้ว ความเพียรที่มีความทุกข์ทรมานแสนสาหัสนั้นหายไปหมดเลย เห็นไหมละ ก็กิเลส
เป็นตัวสร้างความทุกข์เพื่อการต่อสู้กับกิเลส มันก็ทุกข์ ทุกข์ก็เพื่อจะเอาชั้ยชนะกิเลส ทีนี้
เมื่อกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วสู้กับอะไร มันก็ไม่มีอะไร ทุกข์จึงไม่มี ความเพียรที่จะแก้
กิเลสจึงไม่มี หมดโดยสิ้นเชิงตั้งแต่ขณะกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจ หมดโดยสิ้นเชิง

ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งถึงปานนี้ ไม่เคยปรากฏว่ากิเลสตัวใดได้มาสร้างทุกข์ให้เรานหัวใจ ไม่มี เพราะกิเลสซึ่งเป็นตัวสร้างทุกข์ไม่มีทุกข์ก็ไม่มี แล้วเราจะได้รับความทุกข์อะไร มันก็เห็นคุณค่าอย่างถึงใจๆ อ้อ มีกิเลสเท่านั้นเป็นภัยต่อจิตใจ เมื่อกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วด้วยอำนาจแห่งธรรม ทุกข์ไม่มีเลย นั่น เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านจึงไม่มีทุกข์ในทางใจ มีแต่บรมสุขเหนือโลกเหนือสงสารทุกอย่าง มีแต่พุทก็เทียบไม่ได้ ความสุขของโลกที่มีกิเลส กับความสุขของจิตใจของท่านผู้สิ้นกิเลสแล้วเทียบกันไม่ได้ละ นี่ละที่พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย จะสอนไปยังไง ก่อนที่จะได้มาตรัสรู้ก็ถึงชั้นสลบไสล แล้วใครจะไปกล้าสมัครตัวสลบไสลละ เมื่อเป็นอย่างนั้นมันก็สอนไม่ได้ละซิ อ่อนพระทัยท้อพระทัย

นี่เวลามันเป็นขึ้นมามันก็แบบเดียวกัน จะสอนไปหาอะไรโลกนี้ เราทำแทบเป็นแทบตายขนาดนี้มีใครสละอย่างเรา ถึงได้รู้อย่างนี้ขึ้นมา ใครจะกล้าไปเสียสละ มันอ่อนไปเลย นั่นเห็นไหม แล้วความรู้ทุกอย่างที่อยู่ในหัวใจดวงที่สิ้นกิเลสไปแล้วนั้นมันต่างกันหมดกับโลกธาตุนี่ ไม่มีอันใดที่จะเหมือนเลยกับธรรมชาติที่บริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวนั้น จึงว่าเหนือโลก เอาอะไรเทียบไม่ได้ อันนี้เป็นสมมุติทั้งหมด นั่นเป็นวิมุตติจิตแล้ว ผ่านไปหมดแล้ว ถ้าว่าความสุขเอามาเทียบก็ว่าสุขอย่างยิ่งๆ นี่ก็ยังคงอยู่ในชั้นสมมุติ เลยจากนั้นไป พุดไม่ถูกแต่เจ้าของไม่สงสัย จิตจะว่าเที่ยงก็คือธรรมชาตินี้ตลอดไปเลย ไม่ได้คาดได้คิดว่าจะเที่ยงหรือไม่เที่ยง มันประจักษ์อยู่ในตัวเอง ความมั่นคง

แล้วพุดยากนะคำว่าเที่ยง มันหากรู้อยู่ในใจ ไม่มีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่เที่ยงมันก็เป็นสมมุติ มันเปลี่ยนแปลงได้ก็เรียกสมมุติ อันนี้ไม่เปลี่ยน ถึงสภาพเดิมแล้วคงเส้นคงวาหนาแน่นตลอดไป เรียกว่าธรรมชาติ นี้เกิดมาจากความอุตสาหะพยายาม ทุกข์ยอมทุกข์ ถึงขั้นจะตายเ้าตาย นู่นนะฟังซิของเล่นเมื่อไร กับผลที่ออกมาจากความเสียสละทุกด้านทุกทางในทางเหตุคือการบำเพ็ญนั้น กับผลที่มันรับกันนี้พอใจ ทุกอย่างสมดุลงันเลย มาคิดถึงเรื่องความเพียรของเจ้าของนี้เข้ากันได้สนิทเลย ไม่ทำเช่นนั้นก็ไม่เป็นอย่างนี้ ไม่ทำเช่นนั้นก็ไม่รู้อย่างนี้ไม่เห็นอย่างนี้ นั่นยันกันเลย เรื่องความพากเพียรจึงหาที่ตำหนิไม่ได้ว่าอ่อนไปตรงไหนๆ มันสมดุลงันกับผลที่ได้รับ เป็นอย่างงั้นนะ

พากันดูบ้างซิดูจิตใจเจ้าของ จะแบกหามกองทุกข์ไปตั้งกัปตั้งกัลป์ไม่มีขอบมีเขตอย่างนี้มันสมควรแล้วหรือ ก็เราเป็นผู้รับผิดชอบเราทุกกระเบียด ก็ควรแก้ไขตัดแปลงตัว

เองบ้าง ฝืนบ้างอะไรเป็นเรื่องของกิเลส มันอยากทำอะไรทำ มันจะตายก็ให้มันรู้กัน ไม่ทำ ความชั่วไม่ทำตามกิเลสมันจะตายเหอ พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านไม่เห็นตาย ท่านฝืน กิเลสจนกระทั่งกิเลสมันเสื่อมลงไป ท่านไม่เห็นตาย ท่านเป็นผู้วิเศษวิโส ไอ้เรารู้กับกิเลส เท่านั้นสู้กิเลสไม่ได้ ยังจะอวดพระพุทธเจ้าอยู่เหอฟังซินะ เอามันอย่างนั้นซิ เอาละพอ

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตามั่นต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.or.th or www.Luangta.com